

Csákváry Ferenc néhai szentgáli református lelkipásztor laudációja Szentgál Község posztumusz díszpolgári címének átadása alkalmával

Csákváry Ferenc a Veszprém megyei Kéttornyúlakon született, 1922. augusztus 29-én. Édesapja Csákváry Ferenc, Édesanyja Csörge Julianna. Iskoláit a kéttornyúlaki elemi iskolában kezdte, majd a Pápai Református Kollégium Gimnáziumában folytatta, ahol 1941. júniusában érettségi vizsgát tett. Felsőfokú tanulmányait a Pápai Református Theologiai Akadémián és egyidejűleg a Pápai Magyar Állami Tanítóképző Intézetben végezte 1941-től 1946-ig. Pápan szerzett 1946-ban tanítói-, majd 1947-ben református lelkészi oklevelet. Segédlelkészként szolgál egy évig Tatán, majd két évig Pápan, ahol 1949. július 1-től püspöki kirendeléssel önálló hitoktató lesz. 1949. augusztus 3-án házasságot köt Tasnády Zsófia tanárnővel. Házasságukból egy fiú gyermekük születik, Aki Édesatyja nevét viseli. 1950. október 25-én Balatonfüreden lelkésszé szentelik. 1953. július 5-től egyhangú meghívással a Szentgáli Református Egyházközség megválasztott lelkipásztora, ahol a földi árnyékvilágból 1982. június 25-én történt távozásáig szolgál nagy hűséggel. A mélységes tisztelettel körülvett s szolgálatba küldő Urához áldásos életének 60. esztendejében hazatért Isten-szolgától szeretett szentgáli templomában 1982. június 29-én köszön el az árván maradt Gyülekezet és a falu apraja nagyja.

Csákváry Ferenc nagytiszteletű úr a pártállam legvéresebb időszakában – számos pályázóval szemben - nyeri el a szentgáliak bizalmát. Nagy bátorsággal s ugyanakkor mélységes mély lelkipásztori lelkülettel áthatottan kezdi meg igehirdetői és lelkigondozói munkáját. Vaskézrel s teljes elszántsággal védi az Anyaszentegyház érdekeit a diktatúra vallásellenes megnyilvánulásaival szemben. Hű hitvestársa

imádságos szeretettel támogatja sokrétű szolgálatának végzésében.

Valósággal a halottaiból támasztja fel a Gyülekezet hajdanvolt büszkeségét, a Református Énekkart. Kiváló zenei tehetségét megmutatva, rátermett karvezetőként áll a Férfikar élére, amely innentől fogva újra négy szólamban énekel, majd egész szolgálati ideje alatt a reneszánszát éli. Tekintélyt jelent, ha valaki az általa pásztorolt énekesek soraiba léphet.

Közben gőzerővel folyik a Gyülekezetben a lelki építés is. Van mit építeni, hisz a kommunizmus folyamatosan és rendületlenül rombolja a lelkeket. Evangéliumi szigorral és egyidejűleg pásztori szeretettel végzi a gyermekmissziót. Ápolja a kapcsolatot a Gyülekezettől messzire szakadtakkal, a vasfüggönnyel zárt határokon túlra, esetleg a tengeren is túlra távozott Testvérekkel. Ebben a különleges szolgálatban segítségére van nyugat-Európát illetően az Oberwartban (Felsőőrön) szolgáló, szentgáli gyökerekkel rendelkező Dr. Gyenge Imre püspökkel, míg Amerikát illetően a szentgáli születésű Dr. Tamás Dénes amerikai magyar református esperessel való kapcsolata. A Velük való kapcsolat ápolása – amely akkortájt egyáltalán nem volt veszélytelen – sohasem öncélú. Magának soha semmit nem kér. Kivétel nélkül minden esetben a Gyülekezet érdekében, vagy elszármazott – értsük jól: külföldre disszidálni kényszerült – volt szentgáli honfitársai támogatása érdekében veszi igénybe e kapcsolatait.

Egyenessége és szilárd jelleme következtében a szentgáli szolgálatban eltöltött 29 esztendeje alatt a faluközösség lakói – világnézeti- és/vagy vallásfelekezeti hovatartozástól függetlenül – tisztelik és becsülik. Legendás alakja számtalan még ma közöttünk lévő szentgáli honfitársunk szívében él s a következő generációknak átadottan élni fog továbbra is.

A szentgáli református matrikulák Csákváry Ferenc nagytiszteletű úr anyakönyvi bejegyzéseit most már az örökkévalóságig őrizni fogják. A megsárgult matrikula lapok arról tanuskodnak, hogy ez a hűséges Isten-szolga 1953. júliusától 1982. június végéig 743 alkalommal szolgáltatta ki a keresztség szentségét, konfirmációi áldásával elindított a felnőtt keresztyén életre 555 fiataalt, megáldott 294 házasságkötést és 522 eltávozott felett hirdette a gyászoló családnak és a gyásztisztességtévő gyülekezetnek a feltámadás és az örök élet evangéliumát. Az elhangzott számokat összeadásából keletkezett többes szám sokszorosára rúg azoknak az énekóráknak, bibliaóráknak, lelkigondozó beszélgetéseknek- és látogatásoknak a száma, amelyeket mindig nagy-nagy lelkipásztori prudenciával és empátiával végzett szeretett nyája körében. Ez tehát az áldott emlékezetű lelkipásztor életműve – most már a számok tükrében is.

Mindezekre tekintettel Csákváry Ferenc lelkipásztor közelgő 90. születésnapja alkalmából, a földi világból történt eltávozásának 30. esztendejében született meg az elhatározás: a Szentgáli Református Egyházközség Presbitériuma indítson aláírás gyűjtési akciót, amelynek remélten várható eredményeként a szentgáli polgárok kérelmezzék Szentgál Község Önkormányzatától nagytiszteletű Csákváry Ferenc lelkipásztor részére – úgynevezett – *posztumusz díszpolgári cím* adományozását. Mert vajon kinek is adományozhatná leginkább megérdemelten a Községünk Önkormányzata ezt a magas posztumusz kitüntetést, mint annak, aki köztiszteletben álló állampolgárként, igazi magyar hazafiként, a szó szoros értelmében betöltötte a bibliai mértéket a szolgálatának a minőségével és a hőfokával. Majd' 29 éves szentgáli nehéz szolgálata után beigazolódott az Ige: „...*A jó pásztor életét*

adja a juhokért.” (János evangéliuma 10:11)

Idézet a Szentgáli Református Egyházközség Presbitériuma 2012. január 15-i ülésének jegyzőkönyvéből:

A Szentgáli Református Egyházközség Presbitériuma – magáévá téve az Elnökség javaslatát - hitbéli kötelességének érzi a posztumusz díszpolgári cím elnyerése érdekében az aláírás gyűjtési akció folyamatba helyezését, azzal a céllal is, hogy a hat esztendőre megválasztott Presbitérium elsőik között hozott, történelmi jelentőségű határozatával betöltse a Szentírás által reá rótt kötelezettséget: *„Emlékezzetek meg a ti elöljáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életük végére, kövessétek hitüket.” (Zsidókhöz írt levél 13:7)*

Mint ismeretes, Szentgál Község polgárai végül is 432 aláírással 2012. március 14-én kérték Szentgál Község Önkormányzatától nagytiszteletű Csákváry Ferenc lelkipásztor részére *posztumusz díszpolgári cím* adományozását.

Még egyetlen gondolat. Pápán, 2009. január 30-án, a szentgáli gyülekezetből elindult *Steinbach József* püspök úr felszentelése alkalmával a jelenlegi szentgáli lelkipásztor köszöntésében elhangzott a következő:

„...Évekkel ezelőtt a Veszprém megyei Napló hasábjain megjelent Veled egy interjú, ahol azt nyilatkoztad: Nem feledhető számodra a szülőfalud gyülekezetének emléke s az a belső könnyezés, amely áthatotta annak a Csákváry Ferenc egykori szentgáli lelkipásztornak az igehirdetéseit, akinek a hatására megnyílt a szíved az evangélium felé. Áldjuk az Urat, hogy a szentgáli templomban ért az elhívás és hogy ma mi

mondhatjuk: a Te igehirdetéseidből is kihallik az az Általad nagyon pozitívan említett belső könnyezés, ami nélkül egyébként – szerintem – nem is volna szabad egyikőnknek se szolgálnia!...”

Íme tehát: ez a Csákváry Ferenc lelkipásztor által – egykori tanítványa, a püspök szavai szerint – *belső könnyezéssel* elmondott valamikori szentgáli igehirdetések máig ható üzenete, maradandó gyümölcse!

Ez a szentgáli gyökerű Steinbach József püspök – aki felé az imént idézett, Csákváry Ferenc nagytiszteletű úrra emlékező szentgáli köszöntés elhangzott – 2012. január 12-én kelt levelével, tehát a kezdet kezdetén csatlakozott a posztumusz díszpolgári címet kérők közé. Idézet a püspöki leveléből:

„...Csákváry Ferenc nagytiszteletű úr odaadó, a legnehezebb időkben is hűséges és hitvalló szolgálatából generációk épültek, kaptak hitbeli, lelki töltést, erősítést, isteni útmutatást, krisztusi újjászületést, és lettek ezáltal szeretett Hazánk szolgáló, és Isten dicsőségére élő polgárai. Csak alázattal, de hálával említem meg, hogy én magam is általa részesültem a keresztség sákramentumában, ő készített fel a konfirmációra, valamint Isten eszközeként mai napig elegendő lelki táplálékkal ajándékozott meg...”

Mindezek után hadd tegye fel a koronát az elhangzottakra a Szentírásból vett idézet: **„Az igaznak emlékezete áldott...”** (Példabeszédek könyve 10:7) **Úgy legyen!**

Soli Deo Gloria!

Nagy Lajos szentgáli lelkipásztor

